

Penge for en Anstalt som denne, hvor Ruren i det Væsentlige bestaaer i Trækmidler, som udkræve Brugen af en stor Mængde Charpie; dertil medgaaer Alt, hvad der findes af gammelt Vinne; man kan komme til at have Brug for endnu Mere, saa heraf kan Intet sælges. — I en saa vidtløftig Anstalt som denne behøves der ligeledes en overordentlig Mængde Pudseklude; det er en ringe Gjenstand at omtale, men naar man ikke har gamle Ting, som kunne bruges dertil, skulle de kjøbes, hvilket ikke vilde løbe saa lidet op; hertil anvendes nu Alt, hvad der casseres af Bomulds- og uldne Sager, forsaavidt det ikke kan bruges til at lappe med — og Ropningen bliver virkelig breven i en høi Grad. Som et Exempel herpaa skal jeg blot tillade mig at anføre, at i de 4 Aar, hvori Anstalten har bestaaet, er der ikke casseret mere end 2 Trøier og 8 Par Beenklæder, som ere blevne brugte til at lappe med. De nye Klædningsstykker blive først brugte af de Patienter, som ere rolige og ordentlige Folk, men efterhaanden avancere de ned til at tages i Brug af dem, der ere urolige og meget tilbøielige til at rive itu, og endelig til dem, som ere i høi Grad ustyrlige og ødelægge Alt, hvad de komme i Berøring med. Hvad Skotøi og Sligt angaaer, saa er der en stor Bunke deraf, som intet Menneſte vil kjøbe, og det er navnlig det smukke Rjød, der ødelægges Fodtøiet saa grundigt, at det er aldeles ubrugeligt. — Andre ubrugelige Gjenstande, s. Ex. Tin og Glasflaar blive naturligtvis solgte, forsaavidt Nogen vil kjøbe dem. — Salget af gamle casserede Gjenstande kan saaledes ikke udbringes til noget Belsøb, som kunde opføres paa Indtægtsfiden (Tscherning: Det er en Feiltagelse!); det har viist sig, at det ikke er en Feiltagelse (Tscherning: Fordi man forstaaer det ikke!); vi bruge naturligtvis af de casserede Gjenstande, hvad vi kunne bruge.

Med Hensyn til Anstaltens Udgiftside er der blevet anført, at en heel Deel Gjenstande, navnlig Forbrugsgjenstande, blive betalte meget høit; det kan ikke benægtes, at de blive betalte meget høit, men det ligger i særegne locale Forhold. Paa et Sted som Bordingborg, der ligger langt borte fra det store Marked, ville mange Ting, som man paa dette kan

faae meget billigt, blive meget kostbare; imidlertid have vi gjort, hvad vi kunne, for at indskrænke Udgifterne saa meget som muligt. Næsten alle Gjenstande uden Undtagelse — om Svevelstikker taler jeg naturligtvis ikke — ere blevne satte til Licitation; men ved disse Licitationer møde der kun meget saa Liebhadere, og de Bud, der blive gjorte, maa man derfor for en stor Deel antage. Jeg kan dog anføre, at iblandt Andet bleve 800 Rd. Kul satte til Licitation, men det Bud, som blev gjort, forkastede vi, idet vi meente at kunne faae dem $\frac{1}{4}$ Sk. billigere; dette Quantum blev derfor ved en ny Licitation udbudt i Kjøbenhavn, og vi fik Kulene ganske vist saa meget billigere, at vi havde vort Avertissement frit. Man maa ogsaa erindre, at vi ikke kunne bruge ethvert Slags Kul, de maae være af den bedste Slags, idet de anvendes deels til Raskelovne og deels til Maskinerne i Anstalten. Naar der i Betænkningen er talt om, at 1 Rd. Kul koster 1 Rd. 48 Sk., vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at de Kul, jeg før nævnte, naaget af Omhyggelighed ved Anskaffelsen, dog have kostet 1 Rd. 70 Sk. pr. Rd., hvilket imidlertid tildeels hidrører derfra, at de, efter de beordrede Licitationsconditioner, leveres efter Vægt og ikke efter Rd., og jeg troer, at man for denne Anstalts Bedkommende har gjort den Erfaring, at det er fordelagtigere for Anstalten, at disse Varer leveres tøndevis end efter Vægt. — Rjød og Hvedebrød ere vistnok temmelig dyre, men man maa tage de Bud, der falde, ellers faaer man Angenting. Jeg maa desuden gjøre opmærksom paa, at naar Hvedebrød her er anført til 12 Sk. Bundet, saa troer jeg, at det maa være en Feiltagelse; vi have aldrig givet Mere end 10 Sk. derfor og aldrig Mindre end $6\frac{1}{2}$ Sk., iaar $9\frac{1}{2}$ Sk. Fløde er omtalt at koste 2 Mk. Potten; vi bruge meget Lidet deraf, men hvad vi ikke selv producere, maae vi kjøbe og betale derfor, hvad der forlanges. — Det hedder fremdeles i Betænkningen, at i en Provindsby maae saadanne Gjenstande, naar de kjøbes i større Mængde, kunne faaes betydeligt billigere, end de erhøledes i Detailhandelen i Kjøbenhavn; men dette lader sig ikke gjøre. Man vil erindre, at Rjødmandene der paa Stedet maae have deres Varer fra Hovedmarkedet, fra Kjøbenhavn, Trans-